

Statens Kontorholdsvederlag yder sine Betjente; saa maa han yde dem et særligt Vederlag derfor. Deri ligger Feiltagelsen. Jeg betegner det ikke med noget stærkere Ord, det er muligt, at Andre begaa denne Feil, men i alt Fald deri ligger Feiltagelsen for denne Embedsmand, og tages der Hensyn dertil, viser vedkommende Embedsmands egen Opgjørelse det, at han i Virkeligheden har havt et ikke ubetydeligt Overskud, en Besparelse af det Kontorholdsvederlag, han har havt, plus Halvdelen af de uviste Indtægter, der ere paaregnede at skulle bruges til Kontorholdsvederlag. Men iøvrigt, skulde heri være nogen urigtig Opfattelse fra Administrationens Side, maa det jo erindres, at det staar vedkommende Embedsmand fuldstændig frit for gennem Domstolene at faae underpøgt dette Spørgsmaal. Det vil jo staa denne Embedsmand fuldstændig frit for gennem Domstolene at paastaa sig tillagt fuld Pension, dersom han ellers formener, at der er gjort ham uret, ikke ved Afstedigelsen — for derover kan en Embedsmand ikke klage — men deri, at han er afflediget, uden at man har givet ham den fulde Pension. Det er Alt, hvad jeg har at bemærke om denne Sag, og jeg gjentager, at det forekommer mig, at der efter Forsørelsens Betskaffenhed ikke er Anledning til at afforte det Pensionsbeløb, som er foreslaaet af mig.

Blem: Den ærede Ordfører har forøvrigt udtalt sig saa udførligt og klart om Udvalgets Stilling til dette Lovforslag, at der ikke er meget for mig at tilføie. Det vigtigste, Udvalgets Arbejde er gaaet ud paa, har jo været, at man kunde se at træffe Regler i Fremtiden for, at den Slags Misligheder, her ere begaaede, ikke senere skulle finde Sted og navnlig finde Sted i en saadan Udstrækning, som man har Grund til at tro er sket navnlig for flere andre Staters end for Toldvæsenets Vedkommende. Det høie Thing vil maaske erindre, at jeg som Ordfører for Postlønningssloven i Fjor ogsaa her har udtalt, at man for Kontorholdslovens Vedkommende havde søgt at stikke sig ved Lovens § 2 at træffe en Bestemmelse, der gik ud paa, at man for Fremtiden af vedkommende Postmestere krævede, at der i deres Indberetninger skulde vedlægges dokumenterede Regninger. Man

havde saaledes set flere Tilfælde, og navnlig kjender jeg eet, hvor en Postmester f. Ex. har oppebaaret 400 Kr. om Aaret eller lidt over — sidste Statsregnskab udbiiser 499 Kr. — for at bringe Posten fra Havnen op til Postgaarden, men Postbudene have besørget det med en lille Trækvogn, og de have ikke faaet en Øre for det, og saaledes er det gaaet i 11 Aar. For 11 Aar siden pleiede de at faae 50 Øre om Dagen for at besørge Posten, saavidt mig bekjendt. Samme Postmester fik for 3 Aar siden bevilget 1400 Kr. til Antagelse af 2 Postbude. Statsregnskabet viser, at det er ham udbetalt, men disse Postbude have ikke oppebaaret mere end 480 Kr. hver og en Uniform hvert tredje Aar. Altsaa, i dette bestemte Tilfælde veed jeg, at Postmesteren har kunnet tjene 7—800 Kr. om Aaret paa sine Postbude, og af den Slags Forhold fik Udvalget i Fjor Oplysning om flere Tilfælde, og det var disse Misligheder, man vilde søgte en Grændse for, at de ikke saa nemt skulde ske i Fremtiden. Den høitæredede Finansminister har iøvrigt stillet sig meget loyalt, saa at man har Haab om, at det Forslag, der findes som Bilag til Betænkningen, mulig en Gang kan blive ophøiet til Lov. Det høie Thing vil se, at der fra et Mindretal i Udvalget findes Ændringsforslag om at nedsætte Pensionen til forhenværende Toldkasserer Freiesleben med 200 Kr. Den ærede Ordfører udtalte, at man ikke havde kunnet blive enig i Udvalget; man faae navnlig paa dette Spørgsmaal mere som Etikettespørgsmaal og vilde derfor lade Thinget afgjøre Sagen. Jeg turde da maaske paa Flertallets Vegne gaae kort med til den Ændring at nedsætte Pensionen med de 200 Kr. Naar man ser hen til, hvormange ekstraordinære Pensionslove vi have faaet her i Landet siden 1849 for Embedsmænd, som ere bleve affledigede paa Grund af mislige Forhold, finder man i Alt 12, og af disse 12 Embedsmænd er der vistnok ikke en, undtagen han er bleven afflediget formedelst mere gravende Forhold end det Tilfælde, her foreligger. Man ser saaledes det Tilfælde, at en Amtsforvalter, Justitsraad Bertelsen, har f. Ex. taget 20,190 Kr. af Kassen; han dækkede dette senere, og han fik 2,400 Kr. i Pension, i